

čís. 1 až 3 ex. ř. a § 382 ex. ř.), takže tato různost musí dojít výrazu v konečném návrhu přesným vymezením, což se v souzeném případě nestalo.

Čís. 13886.

Nezapsání změn nastalých a skutečně trvajících do obchodního rejstříku nemá vliv na trvání právního poměru, skutečností těm není odňata právní platnost a nemůže tím býti zkráceno právo majitele firmy, by takové změny dodatečně neopověděl k zápisu.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, R II 474/34.)

Ing. R. uváděl v opovědi na rejstříkový soud, že přeložil svou továrnu v B. a tím i své sídlo do S. a že změnil předmět podniku a firmu, a žádal o zápis těchto změn. Rejstříkový soud nevyhověl žádosti. Důvody: Žadatel prodal svůj závod, speciální továrnu měřících a regulačních přístrojů v B. Robertu S-ovi, svoliv k tomu, by ke své osobní firmě »Robert S.« používal dodatku »dříve Ing. R.«. Žadatel, prodáv svůj závod v B., nemůže jeho sídlo, které není než místním střediskem, v němž podnik provozuje a jímž se podle čl. 21 obch. zák. řídí zápis do obchodního rejstříku, přeložit do S. Nemůže-li kupec podle čl. 23 obch. zák. převést firmu o sobě bez současného převodu závodu, tím méně může se tím způsobem převést sídlo. Poněvadž žadatel ohlašuje i změnu podniku pro svůj závod v S., jímž není tovární výroba měřících a regulačních přístrojů, jako v prodaném závodu v B., nýbrž strojírna, kotlárna, metalurgie a slevárna, tudíž podnikání zcela nové, pro něž také žadatel žádá o vystavení živnostenského listu, jde o zcela jiný, samostatný, na podniku v B. nezávislý závod. Žadatel svoliv, aby kupitel závodu v B. používal u své osobní firmy dodatku »dříve Ing. R.«, považuje tím svou firmu za zaniklou. Bylo proto jeho žádost o zápis přeložení sídla, změny podniku a firmy, kteréžto změny vnitřně spolu souvisejí, zamítnouti a žadateli, jehož firma prodejem podniku a odhlášením živnosti zanikla, uložit, by změnu tu podle čl. 25 a 26 obch. zák. k zápisu ohlásil. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o opovědi znovu jednal a rozhodl.

Důvody :

Nelze upříti oprávnění dovolacímu rekursu, pokud uplatňuje nezákonnost proto, že rekursní soud nepřihlížel ke tvrzeným skutečným změnám firmy, jež tu byly již před prodejem podniku v B., jen z toho důvodu, že změny ty nebyly zapsány do obchodního rejstříku. Rekurent uváděl již ve stížnosti proti usnesení soudu první stolice, že již před prodejem podniku v B. R. S-ovi přeložil ústřední správu do S., kde provozoval a měl tovární podnik v rozsahu širším, než byl podnik v B., a v němž dále obchody provozuje, a že nelze proto pokládati jeho firmu za zaniklou proto, že prodal vedlejší závod v B. Pakliže tyto okolnosti

odpovídají skutečnosti, a byly tu již ve skutečnosti dříve, než byla podána opověď, nebylo by lze mluvit o zániku firmy, kdyžť majitel její dále pod touto firmou obchody na jiném místě provozuje, firmu tu nezlikvidoval, nýbrž jen část hmotné podstaty do závodu náležející, to jest podnik v B. zcizil, avšak tovární výrobu a podnikání prováděl a hodlá i dále vésti výlučně v jiném sídle. Nešlo by za onoho předpokladu o nový závod a o zařizování nové firmy, nýbrž o vyznačení oněch změn v rejstříku, a nebylo by příčiny k zamítnutí opovědi těchto změn, pokud by ostatní podmínky byly podle zákona splněny. Rekursní soud sice připustil, že by firma rekurentova se závodem v S. trvala i po prodeji závodu v B., kdyby před prodejem závodu v B. byl rozšířil další předmět podnikání na závod v S., nicméně zamítl, potvrdiv usnesení první stolice, opověď změn firmy, protože ony změny nebyly zapsány dříve do obchodního rejstříku, a nelze nyní k nim přihlížeti. V tom právem spatřuje rekurent nezákonnost, poněvadž je právem majitele firmy a zároveň i jeho povinností (čl. 19 a 25, 26 obch. zák.), by provedl po zákonu přípustné změny firmy a nezapsání změn nastalých a ve skutečnosti trvajících do rejstříku nemá vliv na trvání právního poměru, není tím odňata skutečností těm právní platnost, a nemůže tím býti zkráceno právo majitele firmy, jenž změny takové dodatečně opovídá k zápisu. Vztah změn nezapsaných do rejstříku mezi majitelem firmy a třetími osobami je stanoven druhým odstavcem čl. 25 obch. zák.

Čís. 13887.

Směnečné námitky jsou přípravným podáním. Neobsahovaly-li směnečné námitky návrh (nabídnutí důkazů, druhý stejnopis), jde o formální vadu, již bylo odstraniti podle §§ 84 a 85 c. ř. s. Nepostupoval-li soud první stolice tak, nýbrž ustanovil-li k směnečným námitkám druhých žalovaných ústní jednání, stačí, že při tomto jednání byla formální vada napravena přednesem příslušného návrhu.

(Rozh. ze dne 25. října 1934, Rv II 849/34.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu podali žalovaní Jan Š., Adolf T. a Marie K-ová námitky, v nichž tvrdili, že jejich podpisy na směnce byly padělány, a navrhli, by směnečný platební příkaz byl zrušen. Žalovaný Jindřich T. podal též námitky, ale neučinil v nich příslušný návrh. Teprve při ústním jednání dne 10. dubna 1933 navrhl i tento žalovaný, by směnečný platební příkaz byl zrušen. Procesní soud první stolice zrušil směnečný platební příkaz ohledně žalovaných Jana Š-a, Adolfa T-a a Marie K-ové, ponechal ho však v platnosti proti Jindřichu T-ovi, a to z těchto důvodů: Žalovaný Jindřich T. sice podal včas námitky proti směnečnému platebnímu příkazu, neučinil však v nich konečný návrh, jakž vyžaduje podání ve smyslu § 78 c. ř. s. a učinil návrh na zrušení platebního příkazu teprve při ústním jednání dne 10. dubna 1933. To však bylo učiněno opožděně, neboť námitky proti směnečnému platebnímu příkazu musí býti učiněny úplně již v přípravném podání, jímž právě námitky jsou, a nestačí učiniti dodatky při jednání pozděj-